

(rozhovor s britským muzikantem Justinem Lavashem)

Letos na Prázdninách v Telči jsem se poprvé setkal s britským muzikantem žijícím v Praze - **Justinem Lavashem**

. který vystoupil jako host dua Nestíháme a hned napoprvé mě zaujal. Podruhé se s ním setkal na festivalu Folkový špíz a vyměnil si s ním pár slov. Potom jsme si vyměňovali maily, včetně fotek našich křížených "dlouhých psů" jezevčků. Pak už nezbylo, než se sejít a chvíli si povídat. Sebral jsem trosky své angličtiny a sešel se s Justinem 13. září večer v malém bistro na Újezdě. Seděl u stolku se svou českou dívkou Zuzanou a se svým půlročním pejskem z útulku Špuntem. Justin si dal pivo, zapálil další ze svých cigaret a rozhovor začal:

Justine, můžeš mi říci něco o začátcích své hudební dráhy ve Velké Británii?

V Británii jsem začal hrát v deseti letech. Ve škole jsem začal hrát na kytaru a na saxofon. Tam jsem taky založil kapelu. To bylo v Londýně. Když mi bylo dvacet dva, začal jsem ve Francii hrát francouzské šansony, taky blues a jazz.

Jaké máš hudební vzdělání?

Studoval jsem v Londýně a bydlel na koleji.

Bylo to na úrovni vysoké školy?

Ano, mám státní zkoušky.

Studoval jsi klasickou kytaru, nebo jiný druh hraní na kytaru?

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

Klasickou kytaru ne, studoval jsem jazzové hraní a aranžování.

A skladbu?

Ne, skladbu jsem nikdy nestudoval.

V které části Francie jsi hrál?

V severní Francii v Boulogne sur Mer, blízko města Lille, přímo u moře. Moc krásné město.

V jakých místech si hrál ve Francii?

Někdy v klubech, barech, hospodách.

Hrál jsi tam i své skladby?

Ano, někdy. Skládal jsem, ale hrál jsem různý repertoár.

Na tvém webu jsem se dočetl, že jsi hrál i Serge Gainsburga.

Ano, jsem jeho velkým fanouškem.

Letos jsem viděl jeho hrob na pařížském hřbitově Montparnasse pokrytý lístky z pařížského metra.

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

Ano, protože v jeho písni Poinconneur des Lilas jde o pohled na svět dírkami v lístku na metro.

Kam jsi jel hrát po účinkování ve Francii?

Vrátil jsem se do Anglie, do Liverpoolu a do Londýna. Čtyři roky jsem hrál jazz na jazzových sešnech v jižní části Londýna.

Hrál jsi sám?

Ne, s kapelami.

Četl jsem, že jsi hrál i na lodi. Ve které části světa to bylo?

Odjel jsem z Londýna, protože tam je dost těžký život. Je tam velká konkurence a je tam draho.

To je podobné, jako hrát v New Yorku, v druhém světovém hudebním centru. Asi všude je pro muzikanta těžký život.

Ano, to máš pravdu, není to lehké. Dostal jsem nabídku hrát na výletní lodi za docela slušné peníze. Tak jsem po čtyřech letech hraní v Londýně začal hrát na lodi v Karibiku pro americkou společnost. Loď vyplouvala z Miami. Pak jsem hrál v kabaretu, což je směs hudby a show.

U nás nemá kabaret takovou tradici jako v Británii, cosi zde bylo před válkou, ale v současnosti je to okrajový žánr.

U nás v Británii sice ta tradice pokračuje, ale v posledních deseti letech spíše klesá. Ale v USA

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

to stále existuje.

Proč sis před třemi lety vybral Českou republiku?

Můj starý kamarád ze školy tady žije od roku 1991. Přijel jsem k vám poprvé v roce 1991 a potom v roce 1995 a 1996.

Pak ses rozhodl zůstat.

Ano, měl jsem v Britanii nehodu, zlomil jsem si ošklivě nohu. Šest měsíců jsem nemohl pracovat.

Jak se ti to stalo?

Stalo se mi to na kole, já na kole pořád hodně jezdím.

Taky jsem párkrát spadl z kola a jsem od té doby opatrný.

Ano, byl jsem tehdy trouba. Jel jsem dost pomalu, ale byla námraza.

Jak jsi u nás svůj pobyt a hraní řešil?

Ze začátku jsem měl jen pár vystoupení. Ale rychle jsem toho měl víc, Praha je malé město, v podstatě vesnice. Ano, z mého hlediska vesnice, velmi muzikální vesnice.

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

Dvakrát jsem tě slyšel hrát a neumím tě zařadit do nějakého ohraničeného žánru.

Když si pustíš zdejší produkci CD, zjistíš, že je tam pop, folk nebo rock. Já hraju mnoho hudebních žánrů. Je to pro mě velmi důležité.

Přesto, máš nějaký žánr více v oblibě?

No, dávám možná přednost? (zamyslel se), mám rád spoustu americké černé hudby, soul a jazz, gospel a blues. Ale taky mám rád folk, Boba Dylana nebo tradiční irskou hudbu.

U nás je populární keltská hudba, hraješ ji taky?

Někdy ji hraji, mám rád písně, jejich texty, to je pro mě důležité.

Viděl jsi film Once?

Ne, ale dnes jsem o něm slyšel. To je s Glenem Hansardem, že? To je český film?

Ne, irský, režisérem je bývalý muzikant z kapely The Frames.

(rozhovor rušen štěkáním Špunta, Zuzana ho uklidnila)

Máš tady mezi našimi muzikanty nějaké kamarády?

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

Mám, Honzu Řepku.

Hraješ tady s českým muzikantem, pokud vím.

Ano, s klávesistou Tomášem Homutou. Taky hraji občas s pár folkovými muzikanty, ale nejsem purista, míchám jazz a folk, používám elektroniku.

Já vím, říkáš té skřínce Devil box. Jedna tvá píseň nese dvojjazyčný název Herna - Bar. Opravdu nemáte v Britanii hrací automaty?

Ne, my tuhle kulturu nemáme. Není to zákonem povoleno. Někdy večer zajdu do takové herny-baru.

A co plány do budoucna? Připravuješ nějaké nové CD?

Ano, připravuju. Znáš Moniku Načevu?

Znám.

Připravuju s ní společný koncert a taky s Pepou Streichlem a připravuju písničky na novou desku.

Kdy to budeš točit?

Tak za pár měsíců. Mám asi osmdesát procent písní hotových. Chci je hrát na vystoupeních a koncertech, předvést je a vyzkoušet, zda to půjde nebo nepůjde. Natáčení stojí hodně času a

Tiskni knoflík!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 07 Prosinec 2007 04:00

taky hodně peněz.

Kde to budeš natáčet?

U Michala Šenbauera, kapela České srdce, v jeho studiu v Tuchoměřicích. Tam jsem točil i první CD.

Budeš tam mít nějaké hosty?

Momentálně ještě nevím.

A spolupráce s Honzou Řepkou?

Hrajeme zítra v Carpe diem. Myslím, že Honza je veliký talent. Má krásné melodie.

Taky má krásné texty.

No, má znalost češtiny je špatná, tak zatím nevím. Ale jeho melodie jsou sice české, ale jsou ovlivněny moderní západní hudbou.

Rozhovor pokračoval ještě delší dobu. Justin se mě mimo jiné zeptal na to, co si myslím o budoucnosti folku u nás. Řekl jsem, že folk, který má něco sdělit, zdánlivě ztratil nepřítele. Justin vyrůstal a žil v trochu jiném světě, ve světě, o němž jsme před rokem 1989 měli zkrácené představy. Justin opakoval větu, že folkové muzikanti by měli svou tvorbou sdělovat a bojovat, jeho opakovanými slovy "tisknout knoflík". Nakonec mi řekl: "To tam napiš!" Tak vám Justinův vzkaz předávám.